

Komunistični strup in vzgoja mladine

Komunizem je duhovni strup, ki zastrupi človeku razum, srce, voljo in čustvo. Kdor temu strupu zapade, ne more več pametno in urejeno misliti, ker mora misliti samo tako, kakor predpisujejo Marks, Lenin in Stalin. Takemu človeku niso sveta ne verska ne narodna izročila, tuje mu je vsako domoljubje, vsaka vdanost narodu in državi. Pred njegovimi očmi je vedno končni njegov cilj, ki vodi kot smoter vsako njegovo delo: razbiti sedanji verski, moralni, socialni in gospodarski red ter vpeljati na ruševinah vere in kulture nasilništvo maloštevilne manjšine nad široko množico človeških sužnjem.

Sedanja vojna je svetu jasno pokazala, kakšna nevarnost za narod in državo je komunizem. Če bi bila Francija pred petimi leti to vedela, kar zna danes, da je namreč vsak prepričan komunist vsak hip pripravljen na zahtevo in v korist Moskve izdati lasten narod in lastno domovino, ne bi bila trpela ljudske fronte, v kateri so imeli glavno besedo socialisti in komunisti. In če bi ne bilo ljudske fronte, bi tudi ne bilo tistega oslavljenja Francije zadnja leta, ki je omogočilo mednarodne dogodke poslednjih dveh let, kateri so dovedli do sedanje vojne. Tudi nevtralne države, zlasti Belgija, Nizozemska, Danska in Švedska so prisiljene v obrambo lastne varnosti nastopiti z vso silo zoper protidržavno rovarjenje in špioniranje komunistov.

Iz tega se vidi, kako prav je imel naš narodni voditelj dr. Korošec, ko je v svoji novoletni poslanici Slovincem opozoril na nevarnost komunistične propagande med nami in na nedostatnost, slabotnost in nezrelost na-

šega odpora proti njej. Naš boj zoper komunizem mora biti odločen in vztrajen, smoteno in sestavno organiziran. Ne smemo čakati, da se nam plevel razbohoti na njivi, marveč moramo njegovo rast preprečiti in zatreti v kali in klici. Mladino moramo obvarovati pred zastrupljenjem z bacili komunizma. Kdor je bil v mladih letih okužen s komunističnimi bacili, se nasledkov tega okuženja vse življenje ne bo mogel rešiti.

Z obžalovanjem moramo zabeležiti dejstvo, da je del slovenske mladine že precej okužen s tem bacilom. Na zasedanju banskega sveta v Ljubljani pretekli teden je bilo to dejstvo javno ugotovljeno. Gospod ban je v svojem govoru izjavil: »Imamo dokaze, ki jih je dala preiskava v večjem številu naših srednješolskih mest, da so srednješolci naravnost stopili v službo predstavnikov komunistične internacionale (mednarodne zveze), delajo po njihovih navodilih, lovijo pristaše, si dopisujejo z enako mislečimi in s takimi, ki ne kažejo dovolj odpora, razširjajo nezakonito propagandno književnost ali urejujejo in razširjajo lastne propagandne liste in lističe, ki si čisto nadevajo obleko narodnih teženj, da bi ostali maskirani.«

Dejstvo komunistične propagande med srednješolsko mladino in uspehov te propagande je torej uradno ugotovljeno. Kaj iz tega sledi, je vsakomur jasno. Narod in država imata pravico, zahtevati od vzgojiteljev mladine, da ne bo mladina vzgojevana v smeri, ki vodi v propast naroda in države. Samoumevno je, da bi vzgojitelj, ki bi pozitivno deloval med mladino v tej smeri, ne smel

niti hip več ostati na svojem mestu. Potrebno pa je tudi, da se zabrani in onemogoči razširjanje takšnih nazorov med mladino, ki pripravljajo v duhovih tla za vznik komunističnega mišljenja. To je tisto področje, kjer se udeležujejo filokomunisti (prijatelji komunizma), ljudje lažnivo-svobodoumnega naziranja, ki s svojim protikrščanskim cinizmom rušijo v mladih dušah temelje verskega prepričanja in življenja ter s tem ustvarjajo osebe, sposobne za rekrutacijo, ki jo vrši Moskva po svojih plačanih agentih v raznih državah.

Bodočnost naroda in države v sedanjih velnevarnih mednarodnih razmerah odločno zahteva, da se mladina vzgojuje z vso doslednostjo v duhu tistih načel, ki jih brezbožni komunizem najbolj pobija, to je v krščanskih načelih. Kakor za javno vzgojo, velja ta zahteva tudi za zasebno prosvetno in vzgojno delo, ki ga vršijo društva med mladino. Le ta načela in nobena druga zajamčujejo vzgojo takšnih značajev, ki dajejo Bogu, kar je božjega, narodu, kar je njegovega, in državi, kar ji gre. Nobena lažnivo-svobodomiselná, nacionalistična ali marksistična društva niso sposobna za takšno vzgojo, pa naj si tudi uživajo neko nepojmljivo toleranco (strpnost) pristojnih činiteljev ali pa celo še manj pojmljive privilegije (povlastice). Na zasedanju banskega sveta je bilo izraženo priznanje naši krščanski fantovski in dekliski organizaciji, da tvori pravi branik proti komunistični agitaciji na deželi. Naj bi naše prosvetne organizacije to svojo najsodobnejšo nalogo povsod izvrševale načrtno in vneto!

Delo banovine za izboljšanje kmetijstva

Slovenska banovina se zaveda velike važnosti slovenskega kmečkega stanu, ki je podlaga našega naroda in njegove bodočnosti. V sedanjem času bide naš slovenski kmet težak boj za gospodarski obstoj in napredek. Naša banovina mu pomaga v tem boju in stremljenju, kolikor je v njenih močeh. Za pospeševanje slovenskega kmetijstva ima v proračunu za leto 1940/41. 10.273.420 din. Rada bi v ta del proračuna postavila še večji znesek, pa ji razmere ne dopuščajo. To vsoto pa bo porabila v pospeševanje vseh panog našega kmetijstva.

Glavno delo banovine za kmeta je usmerjeno na kmetijsko

strokovno in stanovsko izobrazbo

ter organizacijo blagovnih in proizvajalnih zadrug. Na štajerskem delujejo tri kmetijske šole, izmed katerih bi Vinarska šola v Mariboru rada dobila še tretji letnik, na kar je bil opozorjen banski svet. Za kmetijsko šolstvo je dosti poskrbljeno. Priporočati pa bi bilo, da bi oblast tudi šla tistim na roko, ki te šole absolvirajo. S tem bi se doseglo, da bi se kmetijsko strokovno delo na vasi bolj dvignilo, kar se doslej ni posrečilo kljub vsem naporom in izdatkom.

Živinoreja in mlekarstvo

je druga najvažnejša postavka v kmetijskem gospodarstvu, ki pride v poštev prav za vse predele dežele. Res se čuti tu in tam pomanjkanje dobrih bikov, katerih število bi se moralo zvišati, toda priznati moramo, da vsega naenkrat ni mogoče storiti. Kar se pa tiče mlekarstva, bi bila poželjna večja podpora našim tozadevnim organizacijam. Novo ustanovljeni banovinski sklad za pospeševanje mlekarstva naj se torej v to svrhu porabi.

Umestna bi bila ustanovitev Zadrugnih mlekarn v Mariboru in v drugih večjih krajih Štajerske.

Sadjarstvo in vinarstvo

Ti dve kmetijski panogi sta za kmeta na štajerskem izredne važnosti. Predvsem je nujna potreba, da se v Mariboru postavi silos za shranjevanje in shlajevanje sadja, slično kot imajo to Italijani v Veroni. Poleg tega je na štajerskem zelo velika potreba po sadnih sušilnicah, posebno v krajih, kjer se nobene ni (n. pr. Dravinjska dolina, šmarski kraji, Slovenske gorice itd.). Tudi sadnim škodljivcem, predvsem San José kaparju bo treba odločno zastaviti pot, kar je pa možno le z načrtnim in vztrajnim delom.

Hvalevredna je akcija banovine za podporo kletarskim zadrugam. Želeti bi bilo, da se tudi v Mariboru in drugod osnuje nekaj sličnega, kot je v Ormožu in Ptuj. Pri pospeševanju vinogradništva pa je treba opozoriti na to, da bi se tistim, ki imajo v svojih vinogradih šmarnične nasade, morala dati možnost, da jih nadomestijo z žlahtnimi vinskimi sortami. Brez podpor to kajpada ne gre. Potreben je tudi temeljit strokoven pouk, za katerega bi bili pripravi občinski ekonomski. Sklad za dajanje brezobrestnih posojil za obnovo vinogradov bi se naj porabljal v to svrhu.

Pri gozdarstvu

gre predvsem za to, kako najti način, da se obvaruje lastnik lesa pred izkoriščanjem pri kupčiji z lesom. Mogoče bi se to dalo urediti s poročjo kontrole po oblastvih, ki bi slonela na podlagi doseženih sporazumov za cene lesa s tujinco. Po nekaterih krajih štajerske primanjkuje tudi gozdnih sadik in bi se morale gozdne drevesnice bolj enakomerno porazde-

liti po deželi. V mislih imamo pri tem predvsem kraje v šmarskem okraju in gornje Haloz, katere bi se naj v večjem številu zasedile z žlahtnim kostanjem, ki v teh krajih zelo dobro uspeva.

Na kaj se tudi ne sme pozabiti?

Štajerska je vsled svoje meje na Hrvaško Zagorje in Medjimurje skoraj stalno ogrožena po raznih živalskih kužnih boleznih, ki leto za letom povzročajo živinorejcem milijonske škode. Zaščitno cepljenje proti slinavki in parkljevki, ki se je dobro obneslo, se naj v bodoče izvrši takoj pri prvem pojavu te nevarne bolezni. Isto naj velja za vse druge kužne bolezni. Delo, ki ga je na tem polju storila banovina, je hvalevredno in se naj tudi v bodoče z vso vestnostjo v tem smislu nadaljuje. Živinorejci so pa potrebni temeljitega pouka na tem polju. Zato bi kazalo, da se nekaj absolutov kmetijskih šol izvežba za nekake živinozdravniške pomočnike, ki bi ljudem svetovali, pomagali pri porodih domačih živali, izvrševali skoplenje moških živali in kopunjenje, predvsem bi pa živinorejce pravočasno opozorili, kdaj je treba poklicati živinozdravnika.

Ne sme se prezreti tudi važnost travništva, predvsem pospeševanje zasetve umetnih travnišč, dalje na izsušitev močvirnih predelov (kakor n. pr. okrog Pragerskega) ter regulacijo rek. Podpore za pospešitev vrtnarstva so posebno potrebni zaostali predeli Haloz, v šmarskem okraju ter kraji, kamor prihajajo tujci, to je obmejni Kozjak, Prekmurje, Pohorje in Koroško. Vprašanje stelnikov je treba tudi na štajerskem prav tako urediti kot v Beli Krajini, kar bo pri povečanju postavke za komisije za agrarne operacije vsekakor možno.